KNIHY OFF-LINE

Jan B. Hurych

OBSAH

- Předmluva
- Tvůj úsměv, má milá.
- Směj se.
- Závidím.
- Lituji oči tvé.
- Svedený
- Čekání na jaro
- Máš mě tak ráda?
- Nesmíš a musíš
- Raději mlčím.
- Dlouhý týden
- Až
- Snad
- Oči mé Paronai
- Proč?

Milostná poezie. Grafika je od autora.

Copyright Jan B. Hurych. Kopírování tohoto materiálu není dovoleno. Pro přetisk, publikování nebo jinou reprodukci, ať už vcelku nebo jen zčásti, je třeba nejdříve získat svolení autora. Všechna jména osob a institucí jsou fiktivní vyjma tam, kde je vyloženě stanoveno jinak.

KNIHY OFF-LINE

BOL-37-68

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: ÚVODEM

Předmluva.

Milostná poezie je zvláštní druh literatury: nehledáme v ní poučení ani pobavení, neočekáváme nějaký napínavý příběh, ani nechceme vědět, jak to dopadne, jako třeba u detektivky. Často je v ní radost, ale není v ní mnoho humoru - skeptici dokonce říkají, že každá velká láska končí tragicky: buď se rozejdou nebo se vezmou :-). Mladí chtějí ve verších vyjádřit to, co se vyjádřit nedá a ti starší spíše fantazírují o tom, o co všecko přišli. A přesto: dobrá báseň v nás umí rozhrát struny našeho mládí, ať už ji napsala mladá básnířka nebo stařec nad hrobem.

Přesný název pro lásku je asi ten, že je to stav opojení, které je sice nádherné - a to i když třeba trpíme nešťastnou láskou - ale které se prostě slovy popsat nedá. K jejímu vyjádření je potřeba nejen obrazotvornosti básníka, ale i naší obraznosti; vše závisí na tom, jak to procítíme. Jen velcí básníci a básnířky se přiblížili tomu, aby mohli s námi - a my s nimi - sdílet ty krásné pocity. Ale i oni přiznávají, že to, cítili, bylo daleko silnější než to, co popsali. A je to tak dobře, protože jinak bychom místo milování raději pořád jen psali a četli :-).

Po době opojení však příjde šedé ráno a stejně jako čerstvě vyvolaná fotografie rychle zčerná, i láska potřebuje ustalovač, aby ten její obraz zůstal i nadále krásný. První období zamilovanosti se vyznačuje zbožňováním milované bytosti, s pocity jako: "Ach, jak je krásná(ý) a co jsem proti tomu já - úplné nic!" A pokud není naše láska opětovaná, člověk se toho pocitu méněcennosti nezbaví, dokud si nenajde nějakou jinou osobu ke zbožňování, takovou, které zase zbožňuje jeho. Je-li pak naše láska opětována, přijde to druhé stadium: "Podívejte se, jak jsem šťastný(á), vždyť já jsem milován(a) - ach, já jsem snad nejšťastnější člověk na světě!" To "ach" je důležité, vzdychání je pro zamilované stejně důležité jako samo dýchání. Třetí období už záleží jen na nás - pokud se naše zbožňovaná osoba zase od-zamiluje, může se nám opět vrátit ten pocit méněcennosti, ale teď už daleko víc zdůvodněný :-). Nebo se od-zamilujeme my, přičemž až do dalšího zamilování tlučeme hlavou o zeď, kam že jsme to dali rozum (ženy říkají "kam jsem to jen dala oči :-).

Pokud ale střízlivíme pomalu, v malých dávkách, může nám z toho opejení oběma přesto hodně zůstat a dokonce se přeměnit v tu lásku opravdovou, lásku jedinou. Tu, která umí odpouštět, která se umí obětovat, která umí vzdorovat nejen celému světu, ale hlavně i těm malým problémům všedního dne, které svým dlohodobým trváním dokáží rozežrat jako červotoč i ten nejlepší vztah. A když v životě potkáme takovou lásku, pak se jí držme, protože to je něco jako elixír věčného mládí . . .

Autor

Vytiskni tuto stránku

Autor : **Jan B. Hurych**
Název : **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**
Název: **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**

Tvůj úsměv, má milá.

Tvůj úsměv, má milá,
to není pousmání,
jež mnoho slibuje a nedá zcela nic.
Tvůj úsměv, má milá,
ten dá mi mnohem víc:
já dal ti otázku, on odpovídá na ni.

Tvůj úsměv, má milá,
to není úsměv pouhý -
tomu, kdo rozumí mu, napoví on dost.
Tvůj úsměv, má milá,
to je i úsměv touhy
a kdo se usměje, ten dává v sázku ctnost.

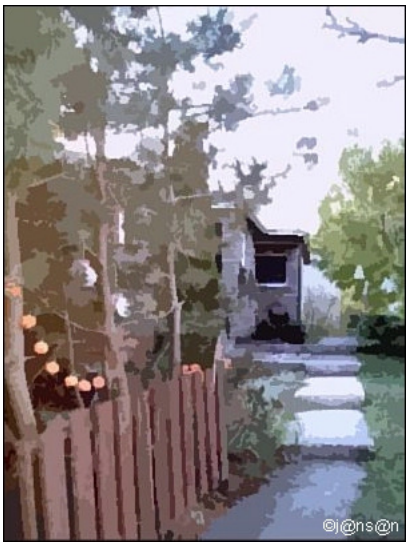

Vytiskni tuto stránku

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: SMĚJ SE

Směj se.

Tys uviděl ji dvakrát, čtyřikrát,
však promluvit s ní stud ti nedovolí,
ačkoliv z celé duše by sis to jen přál.
Jediný její úsměv odvahu ti vzal

a přidělil ti trapně směšnou roli
smutného blázna, jenž má rozesmát
diváků husté řady na divadle stínů.
Nu což, jen když se panstvo směje,

však ani ona se přec smíchu neubrání.
Jen směj se paňáco, je konec milování,
však směj se žalostně, jak si to hra tvá přeje:
ač ještě neměl jsi, už ztratil's Kolombinu.

Vytiskni tuto stránku

Autor : **Jan B. Hurych**
Název : **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**
Název: **ZÁVIDÍM.**

Závidím.

Závidím slunci, že ono vidí,
o co mě ta dálka veliká šidí.
Ač jsem též na slunci, přesto mě zebe,
vždycky když vzpomenu, že nemám tebe.

Závidím lůžku, které tě hřeje,
polštáři závidím, co se mi směje,
že ne na mé rameno svou hlavu složíš,
když takhle zvečera též touhou hoříš.

Závidím zrcadlu, které se diví,
když do něj po ránu moje tvář civí,
proč jsou tak zamžené ty oči moje
a že v těch mých očích vidí ty tvoje . . .

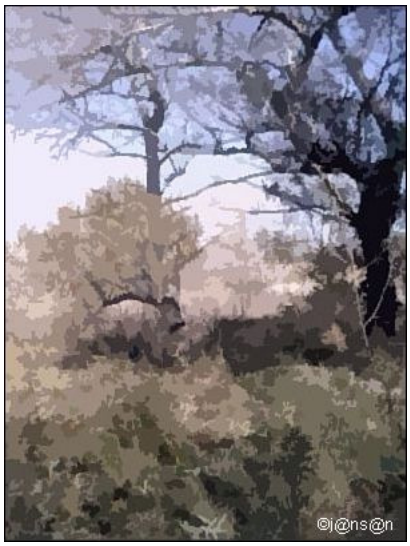

Vytiskni tuto stránku

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: LITUJI OČI TVÉ

Lituji oči tvé.

Nic, vůbec nic jsi neřekla mi včera.
Nu tedy mlč si jen, já nemusím to znát,
vždyť stejně uhodnu, co ústa zamlčela.

Vše, zcela vše mi pověděly oči,
které až bodaly mě utajenou zlostí,
co myslíš o vině, kterou mi přičítáš.

Nic, vůbec nic už neodpovím na to.
Sama mě očistíš, jestli mě ráda máš -
poznáš mou nevinu a za pravdu mi dáš.

Vše, zcela vše nám bude zase jasné
a já ti povím zas, jak moc mi líto bylo
tvých očí nešťastných, jimž's zakázala plakat . . .

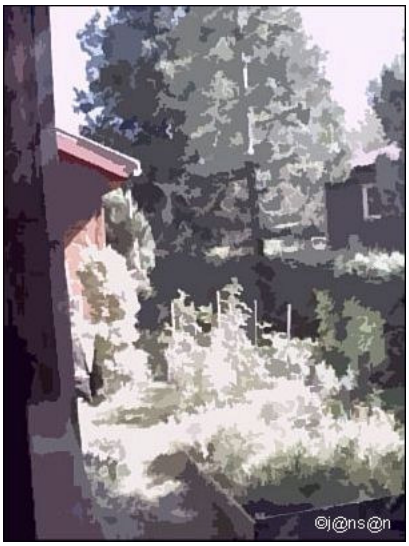

Vytiskni tuto stránku

Autor : **Jan B. Hurych**
Název : **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**
Název: **SVEDENÝ**

Svedený.

Ty odmítla jsi mne
a přece neodmítla zcela.

Když pokaždé jsem ztrácel naději,
jediný úsměv tvůj zas příslibem mi byl.
Však ještě teď se touhou zachvěji,
třebaže jsem tě víc už nespatřil.

Ač rozum hloupě ptá se: má ráda či nemá,
srdce to jedno cítí, to chce jedno jen.
Jak pošetilý jsem, s očima zavřenýma,
čekajíc marně, až příjde ten den,

kdy rázem pochopím, že děvčátko si hrálo
a z dlouhé chvíle usmálo se na mne,
blázna, co nepoznal, že se mu to jen zdálo
a proto nosil v duši přání klamné.

Já netroufal si zpovídat se z hříchu,
však před tebou jej ztajit nedovedl
a místo odpovědi dočkal se jen smíchu.
Ne, nesvedla's mě ty - to jen tvůj zjev mě svedl.

Vytiskni tuto stránku

Autor : **Jan B. Hurych**
Název : **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**
Název: **ČEKÁNÍ NA JARO**

Čekání na jaro.

Odešel, čekáš.
Slova význam ztrácí
a v samotě jsou vzdechy nadějí,
že minulost se přece někdy vrací
a možná dříve, nebo později -

Snad přichází . . .
Slyšíš už zas ten hlas,
cos poznávala kdysi na tři míle,
ten hlas, co vracíval se zas a zas
temnotou ticha zadržené chvíle.

Vrátí se, věříš.
Co jiného zbývá,
když listí podzimu už zavalo mu stopy
na cestě zpátky. Někde slavík zpívá,
zde ale deště pláčou do potopy.

Jakoby nestačil už samotný tvůj pláč . . .

Vytiskni tuto stránku

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: MÁŠ MĚ TAK RÁDA?

Máš mě tak ráda?

Někdy si člověk šetří svoje city
a jako křeček na zimu je střádá.
Ne taková však moje milá jsi ty.
Tak mě máš ráda!

Kdybych byl k jiné, jako jsem byl k tobě,
dávno by mi už ukázala záda.
Ty jsi mě ale přivinula k sobě.
Tak mě máš ráda?

Už jako školáky nás historie učí,
že pro své chyby mnohá padla vláda.
Ty mě však za mé ani nepokáráš.
Máš mě tak ráda?

A tak se obávám, že jednou skončí všecko
a že se přese mne přeženou hřmící stáda.
A budu brečet jako malé děcko:
Nemáš mě ráda!

A pak se mi to všecko zpátky vrátí.
Ty nejsi ta, která se ráda hádá.
A jednou neodpovíš, až se budu ptáti:
Tak máš mě ráda?

Vytiskni tuto stránku

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: NESMÍŠ A MUSÍŠ

Nesmíš a musíš.
(na melodii Greensleeves)

Nesmíš mít slzy na řasách,
když se loučíme s tím, co nás pojilo.
Musíš skrýt svoje zoufalství,
nehledat lásku zatoulanou.

Kdo z nás ví, kam nám odešla,
kdo z nás dvou může znát, kam ji hledat jít?
Nesmíš bdít, čekat u dveří,
čekat u cesty na její hlas!

Nesmíš mít v očích otázku,
když se loučíme s tím, co se skončilo.
Musíš být hodně statečná,
v této chvíli, kdy každý jsme sám.

Vytiskni tuto stránku

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: RADĚJI MLČÍM

Raději mlčím.

Teď ležíš vedle mne
a unavena spíš s očima zavřenýma.
Jen úsměv obestřel tě jako závoj mlhy
a pro ten úsměv, milá,
nechce se mi spát.
Já chtěl bych vědět
o kom se ti zdá . . .

Protože dobře vím,
komu ten úsměv patří,
trápím se po nocích
a žárlit začínám.

Kdybys tak roztomile nedovedla klamat,
já ptát bych musel se a lásku tvou bych ztratil.
A také bojím se,
že bych tě neměl rád.
Tak mlčím raději a vzpomínám a sním . . .

Vytiskni tuto stránku

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: DLOUHÝ TÝDEN

Dlouhý týden.

Již týden jsem tě neviděl
a věř mi, za ten týden pouhý,
já střídal nálady jak duben počasí.

První den těšil jsem se jen
vzpomínkou na tebe, již nechala mi noc,
však nazítří již zahnala ji touha
a třetího dne pocítil jsem zlost,
že nevidím tě zas, jak si to srdce přeje.

Den nato těšil jsem se, jak čas utíká
a týden bez tebe již ke konci se chýlí.
Však pátek přesvědčil mě zase naopak:
přinesl mi jen lítost, smutek, stesk a žal.

Šestý den ze všech nejdelším se zdál,
protože sobota, to je den čekání,
vzkříšených vzpomínek, nadějí nesplněných . . .

Neděle dala mi pak tebe - třeba říci víc?
Protože neděle, to je den sváteční
a zcela zapomenut je již týden dlouhý . . .

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: AŽ

Až.

Až podpalubí bude plné ryb
a naše práce u sítí se skončí,
až po studeném proudu Labradoru
zas obrátíme naší brigy příď
a lehká *bríza* ponese nás zpět,
pak napnem' košovou a brámovou i horní...

Až místo rybářů zas staneme se *sailors*
a vítr opře se do přední stěhové,
až z dálky sirénou nás budou zdravit *steamers*
a noční *thunderstorm* potrhá úvaznice,
až ráno ucítíme od pobřeží kouř
a v očekávání svých dobrých *wages* zamíříme k němu -

pak začnu vzpomínat a nedočkavý budu
a těšit budu se, že cestu k tobě znám

Autor : **Jan B. Hurych**
Název : **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**
Název: **SNAD**

Snad.

Pár akordů než housle ztichnou zcela
poslední plamen ohně u tábora
či refrén písně již jsi neslyšela

ruka jež hladila mi kdysi ráda vlasy
a nyní sotva mávne na pozdrav
oceán po bouři který už nezpívá si

nic víc než polibek možná i na shledanou
podaná ruka zase klesne dolů
oči jež při setkání odvrací se stranou

možná i vzpomínka pak ještě letí za ní
poslední sbohem břehům které opouštíš . . .
takové bývá lásky umírání

Autor : Jan B. Hurych
Název : TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ
Název: OČI MÉ PARONAI

Oči mé Paronai.

Moře mi zpívalo dnes píseň o tobě,
má drahá Paronai, ostrove lásky mé.
Čím dále od tebe mě vlny unáší,
tím více poznávám, jak patříme si oba:
ty - kráska tropická, já - psanec bez domova.

Tam na západě spíš, ostrove Karoliny
a až sem slyším vzdechy pasátů,
jež kývou listy palem tvých a chladí čela.

Až sem je slyším, písně dívek tvých
a vzpomínám na oči jedné, oči jedné z nich.
Jsou tmavé jak tvé moře, Paronai,
a stejně hluboké a tiché, plné žalu,
tak smutné jak tvé písně, Paronai.

Proč osud roztrhl to naše objetí,
abych ty oči také viděl plakat?
Má vina veliká a stejně velký trest.

Ač sotva někdy ještě spatřím tvoje břehy,
já stále namlouvám si, že se vrátím zpět,
tam, kde je korálové moře a tvých palem stín,
tam, kde jsou tvoje smutné oči, moje Paronai

Autor : **Jan B. Hurych**
Název : **TVŮJ ÚSMĚV, MÁ MILÁ**
Název: **PROČ?**

Proč?

Byla jsi krásná jako jarní den,
jak' démant, jehož záře snivá
se do zásuvek, do úkrytů skrývá,
jak vzpomínka na nejšťastnější den

či jako večer plný naděje,
jenž dává více těm, co žádají si málo
a lítost nám, jimž o zlatu se zdálo
a zatím našli sněžné závěje.

Mihla ses kolem jako myšlenka
na splnění všech tužeb nemožných i malých,
jak' vzpomínka na poloprázdný kalich,
jak bílá břízka, dívčí sukénka.

Věř mi, já pocítil jsem toho jitra žal,
že štěstí je tak prchavé a cizí,
že objeví se, ale rychle zmizí.
Proč jsem tě kdysi dříve nepotkal?